

rantien, skal svare til den til Anlægene bevislig anvendte Kapital, derunder Rentetab i Anlægstiden. Dette maa vistnok anses for at være Lovens Mening; men Udvalget finder det dog rigtig, at det udtrykkeligt siges. — Naar den nye Bane, som nærmere er angiven i Forslaget under Nr. 2, indfættes i Lovforslaget, maa der ogsaa indfættes en Garantifum for samme, og derom har Udvalget stillet Forslag under Nr. 13. — Hele Udvalget foreslaar, at § 7 affattes paa en anden Maade end Lovforslagets §. Ifølge Lovforslaget skulde Koncessionen paa de her omhandlede Anlæg kunne meddeles paa Betingelse af, at Anlægene i hele deres Omfang aabnes for Benyttelsen senest 3 Aar efter, at Koncessionen er givet, men derved vil en saadan Bemyndigelse kunne komme til at henstaa i en aldeles ubestemt, ubegrænset Tid, og dette anser Udvalget ikke for heldigt. Der kan jo i Tidens Løb indtræde Forandringer i Forholdene, som kunne bevirke, at man enten vil træffe andre Bestemmelser eller modificere de nuværende, og dertil maa vistnok Lovgivningsmagten forbeholde sig Udgang. Det har da været under Overveielse, hvilket Tidspunkt der skulde fastsættes, og i saa Henseende har Udvalgets Stemning paa en Maade været delt. Paa den ene Side vilde man ikke gjerne sætte den Tidsfrist, inden hvilken Koncessionen skulde meddeles, for sent, og man har derfor fastsat den til den 1ste Januar 1877, men paa den anden Side maatte man ønske at Koncessionen kunde blive meddelt saa tidlig som mulig, for at de paagjældende Egne snart kunde faae at vide, at saadanne Baner ville blive anlagte, og derfor har man ikke udtrykkelig villet fastsætte, at Banerne skulde være færdige 3 Aar efter, at Koncession var givet. Man har derimod ment, at Tiden burde fastsættes til 3 Aar efter den 1ste Januar 1877, saaledes at der Intet vil kunne være til Hinder for, at det sjællandske Jernbaneselskab, eller hvem der forøvrigt maatte ønske at erholde Koncession, kunde tage denne tidligere, uden dog ikke at være bundne til at udføre Anlægget inden Udgangen af 1879. — Til samme Paragraf er foreslaaet en anden Bestemmelse, som gaar ud paa, at Anlægene ikke blot skulde aabnes for Benyttelse i hele deres Omfang, men tillige at de i alt Væsentligt skulde gjøres færdige og aabnes for Benyttelse efter en selvstændig Driftsplan inden det Tidspunkt, som fastsættes. Dette er sikkert ogsaa Lovens Mening, men naar Udvalget har foreslaaet denne Bestemmelse indsat, maa Anledningen dertil søges i, hvad der nylig er indtruffet med Nordvestbanen, hvor det neppe kan siges, at Anlægget i Virkeligheden har været færdigt, og at en selvstændig Driftsplan er gennemført til den Tid, der var fastsat i Koncessionen. Bed at indfætte denne Bestemmelse i Loven vil man gjøre det muligt for Indenrigsministeren, forsaavidt det ellers er muligt, at paase, at Loven bliver udført paa dette Punkt efter den Mening,

som den fornuftigvis maa have. — Jeg forbigaar de Vædringsforslag, som ere rene Redaktionsforandringer, og skal nu med nogle Ord omtale de af Mindretallet stillede Forslag. Det under Nr. 19 gaar ud paa, at den ved Loven af 23de Mai 1873 § 8 givne Bemyndigelse til eventuelt at forlænge den det sjællandske Jernbaneselskab tilkommende Uopsigelighed med 4 Aar sættes ud af Kraft. I Forbindelse hermed staar Forslaget under Nr. 5 til § 1, hvorefter der som et nyt Nr. 5 skal tilføjes: en Jernbane fra et Punkt paa den nord- eller vestsjællandske Bane til Frederiksfund, og endvidere er der under Nr. 17 stillet et Forslag om, at § 9 skal udgaa. Dette Mindretal, hvortil jeg hører, anser det ikke for rigtig, at det sjællandske Jernbaneselskab faar den omtalte Forlængelse under de nuværende Forhold. Den blev givet for 2 Aar siden; men det er bekendt, at dette Thing først gik ind derpaa, efter at Sagen var kommen tilbage fra det andet Thing, og at altsaa dette Thing kun modstræbende gik ind derpaa. Smidler-tid maatte selvfølgelig den Afgjørelse, som den Gang blev truffen, være at respektere, dersom Bestemmelsen var kommen til Udførelse; men det er den ikke, og der vil nu til den Tid, da Loven ventes at kunne udkomme, være gaaet omtrent 2 Aar, siden Bestemmelsen blev truffen. Mindretallet anser det i det Hele for urigtigt at forlænge Uopsigeligheden af det sjællandske Jernbaneselskabs Koncession og anser det særlig i det Tilfælde for urigtigt og ufornødent. Den Jernbane, hvortil denne Forlængelse for 2 Aar siden blev knyttet, var en Sidebane til Frederiksfund, udgaaende fra et Punkt paa Nordbanen, ikke nordligere end Holte Station. Nu anser man det imidlertid fra alle Sider for rigtig, at Jernbanen til Frederiksfund ikke kommer til at udgaa fra Nordbanen, men fra Frederiksberg Station, og Mindretallet maa ligesom Flertallet være af den Meetskuelse, at dette vil være heldigere. Under disse Omstændigheder forekommer det Mindretallet, at Spørgsmaalet igjen bør foreligge og foreligge frit for Nøgledagen. Der vil være Tale om en i flere Henseender ny Bane, som endog i et væsentligt Punkt er forskjellig fra den, hvortil Uopsigelighedens Forlængelse for 2 Aar siden blev knyttet, og desuden antager Mindretallet, at en Linie fra Frederiksberg Station til Frederiksfund, som kommer til at gaa igjennem et folkerigt Opland, har en ikke ringe Udsigt til at kunne betale sig inden en forholdsvis kort Tid. Naar det er udtalt, at det sjællandske Jernbaneselskab har en moralsk Forpligtelse til at skaffe Frederiksfund en Jernbane, hvilken den, saa vidt vides, paatog sig, da Transaktionen med den nordvestsjællandske Bane fandt Sted, er man derhos berettiget til at gaa ud fra, at det sjællandske Jernbaneselskab ud det Hele taget er moralsk forpligtet til at paatage sig et vist Offer for at skaffe Frederiksfund en Jernbane, og da det Offer, som nu vil blive bragt